

197

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 Nr 50, poz. 336) oraz w związku z postanowieniami: art. 36 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 31, poz. 265), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 503) i art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1. Należności w państwowych podatkach: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym (Dz. I), dochodowym (Dz. II) pobieranym na podstawie art. 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wojskowym, majątkowym, nadzwyczajnej daninie majątkowej, daninie lasowej oraz w grzywnach, wymierzonych przez władze skarbowe za naruszenie przepisów na podstawie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) lub innych przepisów, odnoszących się do wyżej wymienionych podatków — wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami oraz odsetkami ulgowymi mogą być spłacane następującymi papierami wartościowymi:

a) w całości — należności powstałe przed dniem 1 stycznia 1933 r., a w częściach przypadających na rzecz Skarbu Państwa — należności powstałe w czasie od dnia 1 stycznia 1933 r. do dnia 31 marca 1934 r.:

1) 3% państwową rentą ziemską I i II serii,

2) złotymi 4½% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego lub świadectwami depozytowymi Państwowego Banku Rolnego, wydanymi wzamian tych listów,

3) skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wystawionymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374);

b) w częściach, przypadających na rzecz Skarbu Państwa — należności powstałe przed dniem 1 kwietnia 1934 r.:

1) 5% pożyczką konwersyjną z r. 1924,

2) 5% kolejową pożyczką konwersyjną z r. 1926,

3) 3% premią pożyczką inwestycyjną,
4) 6% pożyczką wewnętrzną (6% pożyczką narodową),
5) 4% pożyczką konsolidacyjną.

§ 2. Należności w podatkach: spadkowym i od darowizn wraz z dodatkiem państwowym oraz należnymi odsetkami i odsetkami ulgowymi mogą być spłacane:

a) powstałe przed dniem 1 kwietnia 1934 r.:

1) 3% państwową rentą ziemską I i II serii,

2) złotymi 4½% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego,

3) skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wystawionymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374),

4) 5% pożyczką konwersyjną z r. 1924,

5) 5% kolejową pożyczką konwersyjną z r. 1926,

6) 3% premią pożyczką inwestycyjną,

7) 4% pożyczką konsolidacyjną;

b) powstałe po dniu 31 marca 1934 r. — 4% pożyczką konsolidacyjną, lecz nie więcej niż 25.000 zł na poczet należności poszczególnego płatnika;

c) bez względu na czas powstania należności — 6% pożyczką wewnętrzną (6% pożyczką narodową).

§ 3. 1) Posiadacze obligacji 3% państwowej renty ziemskiej I i II serii, którzy wykazą, że oni lub ich spadkodawcy otrzymali je tytułem wynagrodzenia za nieruchomości przymusowo od nich wykupione lub też jako spłatę ich wierzytelności w wyniku przeprowadzonego przez sąd rozdziału wynagrodzenia, mogą spłacać tymi obligacjami należności z tytułu wymienionych w § 1 podatków wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami oraz odsetkami ulgowymi również powstałe po dniu 31 marca 1934 r. do wysokości połowy tych należności przy jednoczesnej spłacie drugiej połowy w gotówce. Należności w podatkach spadkowym i od darowizn, wymienione w § 2, osoby te mogą spłacać obligacjami 3% państwowej renty ziemskiej I i II serii w całości bez względu na czas powstania tych należności.

2) Przepisy poprzedniego ustępu mają odpowiednie zastosowanie do posiadaczy złotych

4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, którzy wykazują, że oni lub ich spadkodawcy otrzymali te listy tytułem wynagrodzenia za grunty sprzedane z parcelacji od nabywców, którym zostały udzielone pożyczki w tych listach.

§ 4. 1) Spłata należności podatkowych papierami wartościowymi (§§ 1 — 3) jest dopuszczalna tylko w razie jednoczesnego uiszczenia gotówką: należnych kosztów egzekucyjnych, dodatków nie na rzecz Skarbu Państwa oraz odsetek i odsetek ulgowych należnych od tych dodatków nie na rzecz Skarbu Państwa.

2) W przypadkach, w których papierami wartościowymi może być uiszczona tylko część należności podatkowej wraz z dodatkami państwowymi i odsetkami bądź odsetkami ulgowymi, przypadająca na rzecz Skarbu Państwa — spłata papierami wartościowymi jest dopuszczalna tylko w razie jednoczesnego uiszczenia gotówką pozostałej części należności nie przypadającej na rzecz Skarbu Państwa (dodatki i udziały niepaństwowe) oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 5. 1) Papiery wartościowe będą przyjmowane na spłatę należności podatkowych według ich imiennej wartości.

2) Będą przyjmowane tylko papiery wartościowe zaopatrzone we wszystkie kupony z niezapadłymi terminami płatności.

3) Imienna wartość obligacji, które płatnik chce złożyć na pokrycie należności podatkowej, nie może przekraczać kwoty należności podatkowej wraz z dodatkami państwowymi, odsetkami i odsetkami ulgowymi, a jeżeli tylko część należności może być spłacona papierami wartościowymi, to tylko tej części. Przy uiszczaniu należności podatkowych skryptami dłużnymi Skarbu Państwa (§ 1 lit. a p. 3 i § 2 lit. a p. 3) mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 marca 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zaliczania na poczet należności podatkowych skryptów dłużnych Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198).

4) Wartość bieżącego kuponu po dzień przyjęcia obligacji na spłatę należności podatkowej zalicza się na poczet spłacanej należności, przy czym tę wartość traktuje się jako wpłatę gotówkową.

5) Prawo do spłaty należności podatkowej papierami wartościowymi przysługuje nie tylko przy uiszczaniu całej należności, ale również i części należności pod warunkiem jednakże równoczesnego uiszczenia stosunkowej części w gotówkę (§ 4).

6) Umorzenie części należności na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej (Dz. U.

R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), bądź na podstawie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336), bądź innych analogicznych przepisów i wydanych na ich podstawie rozporządzeń pod warunkiem zapłaty reszty w określonym terminie pozbawia płatnika prawa uiszczenia reszty należności papierami wartościowymi z wyjątkiem tych przypadków, gdy w postanowieniu o umorzeniu wyraźnie dopuszczono możliwość spłaty reszty należności lub jej części papierami wartościowymi. Przepis ten nie narusza uprawnień płatników, wynikających z § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 225) co do możliwości dokonywania wpłat na poczet odroczonej w myśl § 4 tegoż rozporządzenia zaległości podatkowych obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej (6% pożyczki narodowej) i 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

7) Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej (6% pożyczki narodowej) będą przyjmowane tylko:

a) od pierwonabywców tych obligacji,

b) od osób, które nabyły te obligacje na zasadzie formalnego przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki,

c) od osób, które wykazały, że obligacje otrzymały tytułem spadku lub legatu po osobie wymienionej w obligacji.

8) Skrypty dłużne Skarbu Państwa (§ 1 lit. a p. 3 i § 2 lit. a p. 3) przyjmowane będą na spłatę należności podatkowych od osób, które wykazą, że one lub ich spadkodawcy otrzymały te skrypty tytułem wynagrodzenia za grunty przymusowo wykupione lub przejęte na własność Skarbu Państwa.

9) Należności podatkowe, wymienione w §§ 1 — 3, a przypadające na rzecz Skarbu Śląskiego, traktuje się przy spłacie papierami wartościowymi na równi z należnościami na rzecz Skarbu Państwa.

10) Dla oceny, czy należność podatkowa powstała w terminie wskazanym w §§ 1 — 3, miarodajna jest data płatności należności podatkowej po dokonaniu wymiaru tej należności. Odroczenie płatności lub rozłożenie należności na raty nie zmienia daty powstania należności.

§ 6. 1) Do nadpłat, powstałych z uiszczenia należności podatkowych w całości lub w części papierami wartościowymi, mają zastosowanie przepisy art. 125 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) — z tym jednakże, że w obliczonej kwocie nadpłaty powinna się mieścić odpowiednia część z uiszczenia dokonanego gotówką w myśl § 4 rozporządzenia niniejszego oraz, że kwota nadpłaty w papierach wartościowych może być zarachowana tylko na

pokrycie takich należności podatkowych, które w myśl rozporządzenia niniejszego mogą być uiszczane papierami wartościowymi. W braku takich należności podlegająca zwrotowi kwota nadpłaty będzie zwrócona w papierach wartościowych tego samego rodzaju, jakimi było dokonane uiszczenie, wraz ze wszystkimi bieżącymi w dniu zwrotu papierów kuponami.

2) Zarachowanie nadpłaty w całości lub w części na inne należności podatkowe płatnika może być dokonane jedynie przy zachowaniu przepisów § 4 rozporządzenia niniejszego. Jeżeli podlegająca zarachowaniu w myśl ust. 1) w gotówce część nadpłaty wraz z przysługującym płatnikowi na podstawie art. 125 § 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) oprocentowaniem jest nie wystarczająca na pokrycie tej części innej należności, która w myśl § 4 rozporządzenia niniejszego powinna być uiszczona w gotówce, należy wezwać płatnika, aby w terminie 14-dniowym wpłacił gotówką odpowiednią sumę i zawiadomić go, że w razie niewpłacenia tej sumy w wymienionym terminie na jej pokrycie zostanie sprzedana za pośrednictwem maklera giełdowego odpowiednia część papierów wartościowych.

3) W przypadkach, gdy płatnik posiada tylko należności podatkowe, które nie mogą być pokryte papierami wartościowymi, przypadające do zwrotu wskutek nadpłaty papiery wartościowe podlegają zajęciu i zrealizowaniu na dobro tych należności w myśl obowiązujących przepisów egzekucyjnych.

4) W przypadkach zwrotu nadpłaty papierami wartościowymi wartość bieżącego kuponu do ostatniego dnia okresu, za który płatnikowi przysługuje oprocentowanie nadpłaty w myśl art. 125 § 2 ordynacji podatkowej, podlega potrąceniu z kwoty tego oprocentowania. Gdyby ta kwota nie wstarczała, odpowiednią różni-

cę winien płatnik uiścić w gotówce. Kwota nadpłaty mniejsza od najmniejszego odcinka obligacji danego rodzaju papierów wartościowych podlega zwrotowi w gotówce.

§ 7. 1) Dotychczasowe przywileje podatkowe, nadane obligacjom 5% państwowej renty ziemskiej serii I ustawą z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) z uwzględnieniem ustaw z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 265 i Nr 32, poz. 277), zmienionych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 843), zachowują swą moc zgodnie z przepisami art. 17 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji pożyczek państwowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10) do dnia 15 maja 1937 r. Do tych obligacji przepisy rozporządzenia niniejszego, odnoszące się do kuponów, nie mają zastosowania.

2) Rozporządzenie niniejsze nie narusza przywileju przysługującego Bonom Funduszu Inwestycyjnego w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694).

§ 8. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1934 r. o przyjmowaniu złotych 4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego serii I na spłatę zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 965).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

198

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zaliczania na poczet należności podatkowych skryptów dłużnych Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr 50, poz. 336) zarządza się co następuje:

§ 1. Podatnicy, którzy chcą spłacić w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności po-

datkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) należności podatkowe skryptami dłużnymi Skarbu Państwa, wydanymi na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 374), mogą — jeżeli wartość nominalna skryptu dłużnego, po potrąceniu wypłaconych i zapadłych rat, przekracza będzie sumę należności podatkowej podlegającej spłacie papierami wartościowymi